

Sygn. akt II AKa 220/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Jerzy Leder (spr.)

Sędziowie: SA – Zbigniew Kapiński

SA – Katarzyna Capałowska

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Hyjek

przy udziale prokuratora Marka Deczkowskiego i oskarżyciela posiłkowego Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2022 r.

sprawy oskarżonego A. G., ur. (...) we W., syna Z. i R. z domu F.

oskarżonego z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie

z dnia 3 marca 2021 r., sygn. V K 228/18

uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego A. G. i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 220/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 3 marca 2021 r., sygn. V K 228/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Zarzut z pkt. I apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W. – obrazuje art. 7 k.p.k. polegającej na dowolnej a nie swobodnej ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności poprzez okoliczności wskazane w zarzucie.</p> <p>2. Zarzut z pkt. II apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W. – obrazuje art. 410 k.p.k. polegającej na pominięciu w czasie orzekania okoliczności wynikających z włączonych w poczet materiału dowodowego i uznanych za wiarygodne – dokumentów przekazanych przez Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego (...), a w szczególności dowodów wskazanych w tym zarzucie.</p> <p>3. Zarzut apelacji prokuratora – obrazuje art. 7 k.p.k. mający wpływ na treść wyroku poprzez dowolną ocenę materiału</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego w zakresie przebiegu spłaty zaciągniętych kredytów, zgromadzonych dowodów w zakresie zdolności kredytowej oskarżonego, podczas gdy prawidłowa ocena ww. dowodów, a nadto wycena nieruchomości pod zastaw której udzielono oskarżonemu kredytów oraz niewykazanie przeznaczenia środków kredytowych na cel wskazany we wniosku kredytowym – prowadzą do wniosku, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><i>Zarzuty zawarte w apelacji prokuratora oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W. uznać należy za trafne a wnioski za zasadne, w konsekwencji których zachodziła konieczność wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym.</i></p> <p>Z uwagi na tożsamość bądź zbieżność zarzutów zasadnym jest łączne ustosunkowanie się do obu apelacji. Trafny jest zarzut autorów obu apelacji obraży art. 7 k.p.k. polegającej na dowolnej a nie swobodnej ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów, z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności uznaniu w całości za wiarygodne .... wyjaśnień oskarżonego, a więc</p>		

złożonych zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i jurysdykcyjnego, który konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, tłumacząc w sposób obszerny, wyczerpujący i logiczny przyczyny dotychczasowego nieuiszczenia całości zaciągniętych zobowiązań w SKOK- u W., a także rzeczowo opisał podjęte przez siebie czynności zmierzające do uregulowania długów. Jego depozycje znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym (osobowym i rzeczowym), a jednocześnie nie ujawniono żadnych okoliczności mogących je podważyć (z uzasadnienia wyroku s. 3).

Przypomnieć należy, że ustalenia faktyczne pozostają pod ochroną zasady swobodnej oceny dowodów, gdy zostały poczynione na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej, czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. Taka sytuacja nie zaistniała w rozpoznawanej sprawie. Sąd pierwszej instancji jakkolwiek odniósł się w uzasadnieniu wyroku do wyjaśnień oskarżonego złożonych na różnych etapach postępowania, wskazując przyczyny dla których dał im wiarę, lecz uczynił to zdawkowo i powierzchownie, czyniąc to niezgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Ocenie tej słusznie zatem można postawić – jak czynią to autorzy obu apelacji – zarzut dowolności.

Tak dokonanej bezkrytycznej ocenie wyjaśnień oskarżonego, jak też wspierających te wyjaśnienia zeznaniom świadka M. P. – pracownika SKOK-u W., wykonującej rutynowe i wyłącznie techniczne czynności związane z nadzorem procedury realizowania zobowiązań przez dłużników Kasy, jak też świadka P. S. – pracownika (...) Banku, w którym zadłużona była żona oskarżonego, świadczą o jednostronnym i powierzchownym badaniu dowodów odciążających oskarżonego z bagatelizowaniem, umniejszaniem i deprecjonowaniem dowodów obciążających, jak: zeznań A. N., opinii biegłej A. P., operatu szacunkowego R. M. oraz z brakiem podejmowania inicjatywy dowodowej weryfikującej wyjaśnienia oskarżonego w oparciu o dokumenty pozostające w zbiorach SKOK – u W. a załączone przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego do jego apelacji, ujawnione i zaliczone w toku rozprawy apelacyjnej do materiału dowodowego.

Po tych uwagach natury ogólnej pora przejść do rozważań szczegółowych. Zasadnie podnoszą autorzy obu apelacji, iż A. G. we wniosku o udzielenie kredytu na kwotę 850.000 zł przedłożył nieprawdziwe oświadczenie o dochodach, w którym wskazał, że jego wynagrodzenie miesięczne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej wynosi netto 26.000 zł (k. 90) oraz poświadczające nieprawdę zeznanie podatkowe PIT 36L, w którym wskazał, że przychód roczny za 2013 rok wynosił 790.328,79 zł, zaś dochód wynosił 317.081,18 zł (k. 93 – 96), podczas gdy z uzyskanych w toku postępowania od

Urzędu Skarbowego dokumentów podatkowych A. G., w tym deklaracji podatkowej wynikało, że przychód roczny oskarżonego za 2013 rok wynosił 246.039,10 zł, zaś dochód 9.462,48 zł (k.171). Kwestia ta pozostała poza sferą zainteresowania sądu pierwszej instancji, który nie wykorzystał tej informacji nie tylko błędnie ustalając stan faktyczny, ale także w rozważaniach w ogóle nie odniósł się do tej kwestii.

Zasadnie zwraca uwagę pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w pkt. I litera b apelacji na przebiegły sposób postępowania A. G., który po uzyskaniu w dniu 24 lipca 2014 roku kredytu w kwocie 850.000 zł, aż do dnia 1 kwietnia 2016 roku – wbrew warunkom umowy kredytowej – w ogóle nie spłacał rat kredytowych, a uczynił to dopiero w dniu 1 kwietnia 2016 roku (k.50), po wszczęciu postępowania karnego i przesłuchaniu w charakterze świadka na okoliczności związane z niespłacaniem zobowiązań kredytowych w (...); trzy kolejne wpłaty zostały uiszczone w dniach 10, 21 i 24 października 2016 roku, po upływie kolejnych sześciu miesięcy od dokonania pierwszej kwietniowej wpłaty, po wezwaniu go poprzez organy ścigania (pismo z dnia 3.10.2016r.) do stawienia na przesłuchanie w dniu 13.10.2016 r.(k. 42-43, k. 50, k. 87 i k. 54). Symptomatyczne przy tym jest zachowanie oskarżonego co do niespłacania kredytu „chwilówki”. Wcześniejsza spłata tego kredytu nastąpiła 2.10.2014 roku, lecz środki wykorzystane przez oskarżonego z tej umowy po raz kolejny, nie zostały do chwili obecnej zwrócone (k. 353). Także te okoliczności umknęły uwadze sądowi pierwszej

instancji tak przy dokonywaniu błędnych ustaleń, jak też przy ocenie wyjaśnień oskarżonego.

Rację ma także pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego, gdy zarzuca A. G. teoretycznie dopuszczalną, praktycznie zaś niespotykaną treść umowy przedwstępnej na zakup nieruchomości zawartej w dniu 25 lipca 2014 roku, przewidującej zawarcie umowy przyrzeczonej do dnia 14 lipca 2024 roku, podczas gdy sam oskarżony wskazywał, iż uruchamiał kredyt, by otworzyć punkt gastronomiczny. Zasadnie zatem podnosi skarżąca, iż żaden uczciwy przedsiębiorca nie zgodzi się na wydanie nieruchomości dopiero po 10 latach od zawarcia umowy przedwstępnej, za którą zapłacił ponad jeden milion złotych, płacąc w tym czasie zaciągnięte zobowiązanie o miesięcznej racie w kwocie kilkunastu tysięcy złotych.

Błędne jest stanowisko sądu pierwszej instancji dające w pełni wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż ... Jego depozycje znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym (osobowym i rzeczowym), a jednocześnie nie ujawniono żadnych okoliczności mogących je podważyć (z uzasadnienia wyroku s. 3). Tymczasem pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego w pkt I litera d nie tylko skutecznie podważa w/wyszczególnioną tezę, ale także wskazuje i załącza dokumenty dyskwalifikujące te wyjaśnienia. I tak, wyjaśnienia oskarżonego, jakoby dokonał wpłat na spłatę zobowiązań wobec (...) na kwotę około 300.000 zł (k. 342) oraz że spłacił około 1/4 kredytu (k. 237), pozostają w sprzeczności z :

- listą kont pożyczkowych, to jest listą zobowiązań, które A. G. posiadał w (...) (załącznik nr 1 apelacji),

- wyciągiem zleceń płatniczych dla rachunku prowadzonego dla kredytu na kwotę 850.000 zł (załącznik nr 2),

- aktualną spłatą roszczenia – pożyczki nr 4 i 8 (załącznik nr 3),

- dowodem kp 2250/226 na poczet spłaty kredytu odnawialnego (chwilówka) (załącznik nr 4),

- dowodem KW (...) na poczet kolejny raz na rzecz A. G. kwoty kredytu odnawialnego na rzecz którego nie wpłynęły żadne wpłaty (załącznik nr 5),

- historią operacji na rachunku przeznaczonym dla kredytu odnawialnego (załącznik nr 6), z których to – jak trafnie podnosi skarżąca - wynika, że oskarżony na poczet kredytu w kwocie 850.000 zł dokonał wpłat na kwotę zaledwie 50.820 zł (4 razy po 12.750 zł), zaś na poczet kredytu odnawialnego dokonał wpłaty 104.006,96 zł, po czym kwota z tego kredytu została ponownie niezwłocznie wypłacona, zaś żadne wpłaty na poczet tego zobowiązania nie zostały dokonane. Co do kredytu odnawialnego, w tym stanie rzeczy, nie sposób uznać działania A. G. jako pozornego, mającego dostarczyć argumentów co do rzetelności i terminowości spłaty tego zobowiązania. Żaden uczciwy bankowiec ani kontrahent instytucji kredytowej, nie może uznać postępowania A. G. za normalne i dać wiarę co do jego uczciwości oraz rzetelności. Wszystkie opisane wyżej dokumenty pozostały poza sferą zainteresowania sądu pierwszej instancji, koncentrującego swoją

uwagę co do zamiaru oskarżonego na obszernych wyjaśnieniach oskarżonego pozostających w rażącej sprzeczności z zebranymi dowodami w postaci dokumentów rzetelności których nie sposób podważyć.

Błędnie także sąd pierwszej instancji odczytał depozycje świadka:

- M. P. (k. 356 – 357) jako odciążające, w sytuacji, gdy świadek ten oprócz czynności technicznych podejmowanych w związku z obsługą kredytów udzielonych oskarżonemu zeznała, iż w czasie spotkania w siedzibie banku, ... podstawiała oskarżonemu stan zadłużenia, informując go, że ... całą resztą zajęła się Kancelaria (...) ... oświadczając, że ze strony A. G. ... nie było żadnych prób kontaktu mailowego i innych ...(k. 55, 62)

- oraz treść opinii biegłej A. P. (k. 188 - 233) ... jako nie mającej żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy ... podczas gdy wśród dokumentów załączonych do opinii znajdował się akt notarialny z dnia 10 czerwca 2014 roku (k. 217 – 219), przedmiotem którego była nieruchomość położona w Z., a którą miał rzekomo kupić A. G. m. in. za środki z kredytu udzielonego przez (...) w kwocie 850.000 zł, w sytuacji gdy nieruchomość ta była obciążona szeregiem hipotek z tytułu udzielonych przez (...) kredytów a jej wartość została określona na kwotę 650.000 zł, a nie na kwotę 1.200.000 zł. Rzekomy zakup tej nieruchomości za ponad milion zł, obciążonej licznymi hipotekami przez oskarżonego na prowadzenie kolejnych biznesów, których realizacja nigdy nie nastąpiła pozostawał w rażącej

sprzeczności nie tylko z zasadami wiedzy, doświadczeniem życiowym, i logicznym myśleniem, ale także była sprzeczna z podstawowymi racjami rządzącymi w biznesie.

Zgodnie z dyspozycją art. 286 § 1 k.k. popełnienie przestępstwa oszustwa można przypisać osobie, która doprowadziła inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania jej błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, przy czym działała ona w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Czynność sprawcza w przypadku przestępstwa oszustwa przybrać może jedną z trzech postaci: wprowadzenia w błąd, wyzyskania błędu w którym tkwi jakaś osoba lub wyzyskania niezdolności tej osoby do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Elementy sprawcze przestępstwa oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i być objęte wolą sprawcy: sprawca musi chcieć uzyskać korzyść majątkową i aby ją uzyskać musi użyć określonego sposobu działania, a dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (zob. wyroki Sądu Apelacyjnego w Warszawie: z dnia 17 grudnia 2012 roku, sygn.. akt II AKa 290/12 oraz z dnia 12 czerwca 2013 roku, sygn. akt II AKa 164/13). Odnośnie znamienia dotyczącego uzyskania korzyści majątkowej, wskazać należy, że korzyścią majątkową, stanowiącą cel działania sprawcy przestępstwa

z art. 286 § 1 k.k. jest ogólne polepszenie sytuacji majątkowej sprawcy lub innej osoby, co może polegać na zwiększeniu aktywów lub zmniejszeniu pasywów (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2013 roku, sygn.. akt II AKa 280/13).

Podniesione wcześniej okoliczności o braku zamiaru bezpośredniego u oskarżonego co do wyłudzenia w/opisanych kredytów pozostają w rażącej sprzeczności do ustalenia sądu pierwszej instancji. Zamiar oskarżonego sąd kształtuje nie tylko na podstawie oświadczeń dowodowych oskarżonego, ale przede wszystkim bierze pod uwagę zespół okoliczności przedmiotowych – m.in. podniesionych wyżej - na podstawie których ustala zamiar działania i jego formę, a w konsekwencji postać winy lub jej brak. Rażące braki w poczynionych ustaleniach dotyczących zespołu działań A. G. podejmowanych w związku z akcją kredytową w (...) a następnie zaniechań przy ich niespłacaniu, musi prowadzić do wydania wyroku o charakterze kasatoryjnym. Stosownie bowiem do unormowania zawartego w art. 437 § 2 k.p.k. zdanie ostatnie, ... uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach w skazanych w art. 439 § 1 k.p.k., czego sąd apelacyjny nie stwierdził albo w wypadku wskazanym w art. 454 k.p.k. Sąd odwoławczy nie może bowiem skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji; sytuacja taka zaistniała w rozpoznawanej sprawie.

Wniosek

<p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego – Syndyka masy upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo Kredytowej w W. w upadłości likwidacyjnej w W.:</p> <p>Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do Sądu a quo do ponownego rozpoznania.</p> <p>Apelacja prokuratora:</p> <p>Uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenie na nowo przewodu sądowego w całości. Wskazane w części pierwszej uchybienia, dotyczące m.in. obrazy art. 7 k.p.k., w konsekwencji których sąd pierwszej instancji błędnie ustalił stan faktyczny, uniemożliwiają ich konwalidację w postępowaniu apelacyjnym z uwagi na ograniczony zakres tego postępowania.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia	
W sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu sądowego w całości. Wskazane w części pierwszej uchybienia, dotyczące m.in. obrazy art. 7 k.p.k., w konsekwencji których sąd pierwszej instancji błędnie ustalił stan faktyczny, uniemożliwiają ich konwalidację w postępowaniu	

<p>apelacyjnym z uwagi na ograniczony zakres tego postępowania.</p> <p>W toku ponownego rozpoznania sprawy sąd pierwszej instancji przeprowadzi na nowo postępowanie dowodowe z uwzględnieniem uwag poczynionych przez sąd apelacyjny co do charakteru przestępstwa oszustwa; zebrane dowody podda ponownej analizie z uwzględnieniem tych załączonych do apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego jako jej załączniki, ustali prawidłowo stan faktyczny, a następnie dokona subsumpcji tych dowodów także w aspekcie przesłanek odpowiedzialności karnej z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k.</p>		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6. Koszty Procesu	
--------------------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności

7. PODPIS
SSA Zbigniew Kapiński SSA Jerzy Leder SSA Katarzyna Capałowska

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego; prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary (co do czynu z pkt. I i III oraz orzeczonej kary łącznej, tj. pkt. V)		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<i>1.4. Wnioski</i>			
#	Uchylenie	#	zmiana